

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/6/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. februarja 2008

o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 47(2), 55 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je v Resoluciji z dne 7. februarja 1994 o razvoju poštnih storitev v Skupnosti ⁽⁴⁾ kot enega glavnih ciljev poštne politike Skupnosti označil usklajevanje postopnega, nadzorovanega odpiranja trga konkurenci z uravnoteženim jamstvom zagotavljanja univerzalne storitve.

⁽¹⁾ UL C 168, 20.7.2007, str. 74.

⁽²⁾ UL C 197, 24.8.2007, str. 37. Mnenje, podano po neobveznem posvetovanju.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. julija 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Skupno stališče Sveta z dne 8. novembra 2007 (UL C 307 E, 18.12.2007, str. 22) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 31. januarja 2008.

⁽⁴⁾ UL C 48, 16.2.1994, str. 3.

(2) Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve ⁽⁵⁾, je vzpostavila regulativni okvir za poštni sektor na ravni Skupnosti, vključno z ukrepi za zagotovitev univerzalne storitve in določitev največjega števila poštnih storitev, ki jih države članice lahko rezervirajo za svojega izvajalca(-e) univerzalne storitve, z namenom ohranitve univerzalne storitve, ki naj bi se postopno in v vedno večji meri zmanjševala, in časovni razpored za sprejemanje odločitev o nadaljnjem odpiranju trga za vzpostavitev notranjega trga poštnih storitev.

(3) Člen 16 Pogodbe poudarja položaj, ki ga imajo storitve splošnega gospodarskega pomena v okviru skupnih vrednot Evropske unije, kot tudi njihovo vlogo pri pospeševanju socialne in teritorialne kohezije. Navaja, da je treba delovanje takšnih storitev zagotoviti na podlagi načel in pogojev, ki omogočajo izpolnjevanje njihovih nalog.

(4) Pozitivna vloga, ki jo imajo storitve splošnega gospodarskega pomena, je bila poudarjena leta 2005 v posebni oktobrski številki Eurobarometra 219, v kateri je bilo navedeno, da od vseh storitev splošnega gospodarskega pomena uporabniki povsod v EU najbolj cenijo poštne storitve, v zvezi s čimer je od vseh vprašanih 77 % odgovorilo pozitivno.

(5) Ker so poštne storitve bistven instrument komunikacije in izmenjave informacij, je njihova vloga nujnega pomena za doseganje ciljev socialne, ekonomske in teritorialne kohezije v Uniji. Poštna omrežja imajo pomembne teritorialne in socialne razsežnosti, ki omogočajo splošen dostop do bistvenih lokalnih storitev.

⁽⁵⁾ UL L 15, 21.1.1998, str. 14. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- (6) Ukrepi na področju poštних storitev bi morali biti zasnovani tako, da se naloge Skupnosti v skladu s členom 2 Pogodbe, in sicer spodbujanje skladnega, uravnoveženega in trajnostnega razvoja gospodarskih dejavnosti, visoke stopnje zaposlenosti in socialne zaščite, trajne in neinflatorne rasti, visoke stopnje konkurenčnosti in konvergenca gospodarskih učinkov, zviševanja ravni in kakovosti življenja, gospodarske in socialne kohezije ter solidarnosti med državami članicami, dosežejo kot cilji.
- (7) Evropski poštni trgi so zaradi razvoja, ki so ga sprožili tehnični napredek, deregulacija in posledično večja konkurenčnost, v zadnjih letih doživeli korenite spremembe. Zaradi globalizacije je treba ubrati proaktiven in v razvoj usmerjen pristop, sicer bodo državljani Unije prikrajšani za ugodnosti, ki jih prinašajo takšne spremembe.
- (8) Evropski svet je v sklepih glede vmesnega pregleda lizbonske strategije z dne 22. in 23. marca 2005 ponovno navedel pomen dokončnega oblikovanja notranjega trga kot instrumenta za pospeševanje rasti in ustvarjanje večjega števila in boljših delovnih mest ter pomembno vlogo, ki jo morajo imeti učinkovite storitve splošnega gospodarskega pomena v konkurenčnem in dinamičnem gospodarstvu. Ti sklepi se še naprej uporabljajo za poštne storitve, ki so pomemben instrument komunikacije, trgovine ter socialne in teritorialne kohezije.
- (9) Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. februarja 2006 o uporabi Poštne direktive⁽¹⁾ je poudarila socialni in gospodarski pomen učinkovitih poštних storitev ter njihovo pomembno vlogo v okviru lizbonske strategije in navedla, da so doslej sprejeti ukrepi reforme privedli do pomembnega pozitivnega razvoja v poštнем sektorju, skupaj z večjo kakovostjo, večjo učinkovitostjo in boljšo usmerjenostjo k uporabnikom. V svoji resoluciji je Evropski parlament pozval Komisijo, naj se zaradi občasno izrazito različnega razvoja obveznosti v državah članicah na področju univerzalne storitve pri pripravi študije o možnostih posveti zlasti kakovosti univerzalne storitve in njenemu prihodnjemu financiranju ter naj v okviru te študije predlaga njeno opredelitev, področje uporabe in ustrezno financiranje.
- (10) V skladu z Direktivo 97/67/ES je bila izvedena študija o možnostih, ki je za vsako državo članico ocenila vpliv popolnega oblikovanja notranjega trga poštних storitev v Skupnosti leta 2009 na univerzalno storitev. Komisija je prav tako izvedla natančen pregled poštnega sektorja v Skupnosti, vključno z naročilom študij o gospodarskem, družbenem in tehnološkem razvoju v sektorju in se je obširno posvetovala z zainteresiranimi stranmi.
- (11) Študija o možnostih navaja, da je osnovni cilj zagotovitve trajnostnega zagotavljanja univerzalne storitve, ki ustreza standardu kakovosti, ki so ga države članice določile v skladu z Direktivo 97/67/ES, mogoče zagotoviti po vsej Skupnosti do leta 2009 brez potrebe po rezerviranem področju.
- (12) Postopno odpiranje poštnega trga konkurenci je dalo izvajalcem univerzalne storitve dovolj časa za uvedbo ukrepov posodobitve in prestrukturiranja, ki so potrebni za zagotavljanje dolgoročne sposobnosti preživetja pod novimi tržnimi pogoji, poleg tega pa je državam članicam omogočilo, da prilagodijo svoje regulativne sisteme bolj odprtemu okolju. Države članice lahko izkoristijo priložnost, ki jim jo ponuja obdobje prenosa in čas, ki je potreben za uvedbo učinkovite konkurence, da bi nadaljevale z nadaljnjo posodobitvijo in prestrukturiranjem izvajalcev univerzalne storitve, kot je to potrebno.
- (13) Študija o možnostih kaže, da rezervirano področje ne bi smelo biti več prednostna rešitev za financiranje univerzalne storitve. Ta presoja upošteva interes Skupnosti in njenih držav članic pri oblikovanju notranjega trga, njegovega potenciala rasti, zaposlovanja kot tudi zagotavljanja dostopnosti učinkovite storitve splošnega gospodarskega pomena za vse uporabnike. Zato je primerno, da se potrdi zadnji rok za popolno oblikovanje notranjega trga poštних storitev.
- (14) V poštнем sektorju je veliko gonil za spremembe, predvsem povpraševanje in spreminjajoče se potrebe uporabnikov, organizacijske spremembe, avtomatizacija in uvajanje novih tehnologij, nadomeščanje z elektronskimi komunikacijskimi sredstvi in odpiranje trga. Izvajalci poštних storitev lahko za kosaanje s konkurenco ter novimi zahtevami potrošnikov in za zagotavljanje novih virov financiranja razširijo svoje dejavnosti z izvajanjem storitev elektronskega poslovanja ali drugih storitev informacijske družbe.

⁽¹⁾ UL C 288 E, 25.11.2006, str. 77.

- (15) Izvajalci poštних storitev, vključno z izvajalci, določenimi za opravljanje univerzalne storitve, se spodbujajo k izboljševanju učinkovitosti, nastale iz novih konkurenčnih izzivov (kot so digitalizacija in elektronske komunikacije), ki se razlikujejo od tradicionalnih poštних storitev, kar bo že samo po sebi prispevalo k veliko večji konkurenčnosti.
- (16) Popolno odprtje trga bo pripomoglo k razširitvi celotnega obsega poštnega trga. Prispevalo bo tudi k vzdrževanju trajnega in kakovostnega zaposlovanja med izvajalci univerzalne storitve kot tudi pospešilo ustvarjanje novih delovnih mest pri drugih izvajalcih, novih konkurentih in povezanih gospodarskih dejavnostih. Ta direktiva ne posega v pristojnost držav članic za določanje zaposlitvenih pogojev v sektorju poštних storitev, kar pa ne bi smelo voditi v nelojalno konkurenco. Pri pripravah na odprtje trga poštних storitev bi se morala upoštevati socialna vprašanja.
- (17) Prevoz kot samostojna storitev se ne bi smel šteti za poštno storitev. Direktna pošta, ki obsega zgolj oglaševalski, marketinški ali reklamni material z enakim sporočilom, razen naslovnikovega imena, naslova in identifikacijske številke, lahko velja za pošiljko korespondence.
- (18) Poleg tega bi morala večja konkurenčnost omogočiti povezanost poštnega sektorja z drugimi načini komunikacije in izboljšati kakovost storitve za vedno bolj zahtevne uporabnike.
- (19) Podeželska poštna omrežja, med drugim v gorskih in otoških regijah, imajo pomembno vlogo pri integraciji podjetij v nacionalno/svetovno gospodarstvo in pri ohranjanju kohezije v socialnem in zaposlitvenem smislu. Poleg tega lahko podeželske pošte v oddaljenih regijah zagotovijo pomembno infrastrukturno omrežje za dostop do novih elektronskih komunikacijskih storitev.
- (20) Razvoj na sosednjih komunikacijskih trgih je imel različen vpliv v različnih območjih Skupnosti in segmentih populacije ter na uporabo poštних storitev. Teritorialno in socialno kohezijo bi bilo treba ohraniti in, ob upoštevanju dejstva, da lahko države članice z uporabo prilagodljivosti, določene v Direktivi 97/67/ES, prilagodijo nekatere posebne značilnosti storitev lokalnemu povpraševanju, je primerno, da se popolnoma ohranijo univerzalna storitev in z njo povezane zahteve glede kakovosti, določene v Direktivi 97/67/ES. V skladu z dosedanja prakso pa je primerno pojasniti, da bi morale države članice zagotoviti sprejem in dostavo pošte le za tiste delovne dni v tednu, ki v skladu z nacionalno zakonodajo ne veljajo za dela proste dni. Da bi odpiranje trga še naprej prinašalo koristi za vse uporabnike, še zlasti za potrošnike ter majhna in srednje velika podjetja, bi morale države članice spremljati in nadzirati razvoj trga. Sprejeti bi morale ustrezne regulativne ukrepe, ki so na voljo v skladu z Direktivo 97/67/ES, da zagotovijo, da dostopnost do poštних storitev še naprej zadovoljuje potrebe uporabnikov z zagotavljanjem, če je to primerno, najmanjšega števila storitev na isti točki dostopa, in da zlasti zagotovijo ustrezno gostoto točk dostopa do poštних storitev na podeželju in v oddaljenih regijah.
- (21) Univerzalna storitev načeloma zagotavlja en sprejem in eno dostavo na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe vsak delovni dan, tudi v oddaljenih ali redko poseljenih območjih.
- (22) Zagotavljanje visokokakovostnih poštних storitev občutno prispeva k doseganju cilja socialne in teritorialne kohezije. Zlasti e-poslovanje nudi oddaljenim in redko poseljenim območjem nove možnosti za udeležbo v gospodarskem življenju, za kar je zagotavljanje kakovostnih poštних storitev pomemben predpogoj.
- (23) Direktiva 97/67/ES je vzpostavila prednost za zagotavljanje univerzalne storitve z imenovanjem izvajalcev univerzalne storitve. Države članice lahko zahtevajo, da se univerzalna storitev izvaja na celotnem nacionalnem ozemlju. Večja konkurenca in izbira pomeni, da bi morale imeti države članice še naprej možnost prilagodljivosti pri določanju najučinkovitejših in najprimernejših mehanizmov za zagotovitev razpoložljivosti univerzalne storitve, ob upoštevanju načel nepristranskosti, preglednosti, nediskriminacije, sorazmernosti in najmanjšega izkrivljanja trga, potrebnega za prosto zagotavljanje poštних storitev na notranjem trgu. Države članice lahko uporabijo enega ali kombinacijo naslednjih mehanizmov: zagotavljanje univerzalne storitve s strani tržnih sil, imenovanje enega ali več podjetij za zagotavljanje različnih elementov univerzalne storitve ali pokrivanje različnih delov ozemlja in javno naročanje storitev.

Če država članica za zagotavljanje univerzalne storitve ali njenih različnih delov imenuje eno ali več podjetij, je treba zagotoviti, da standarde kakovosti, značilne za univerzalne storitve, izpolnjujejo na pregleden in sorazmeren način tudi drugi izvajalci univerzalne storitve. Če država članica imenuje več kot eno podjetje, bi morala zagotoviti, da ne pride do prekrivanja obveznosti univerzalne storitve.

- (24) Pomembno je, da so uporabniki popolnoma seznanjeni z univerzalno storitvijo in da so izvajalci poštnih storitev seznanjeni s pravicami in obveznostmi izvajalca(-ev) univerzalne storitve. Države članice bi morale zagotoviti, da uporabniki ostanejo popolnoma seznanjeni z značilnostmi posebnih storitev in dostopnostjo do njih. Države članice bi morale zagotoviti, da so vse te informacije dosegljive. Vendar pa je primerno, v skladu z večjo prilagodljivostjo dano državam članicam pri zagotavljanju univerzalne storitve na druge načine in ne z imenovanjem izvajalca(-ev) univerzalne storitve, da se državam članicam omogoči prilagodljivost pri odločanju, kako bodo te informacije sporočile javnosti.
- (25) Ob upoštevanju izvedenih študij in z namenom odpiranja vseh možnosti notranjega trga poštnih storitev je primerno prekiniti uporabo rezerviranega področja in posebnih pravic kot načina za zagotavljanje, da je univerzalna storitev financirana.
- (26) Zunanje financiranje preostalih neto stroškov univerzalne storitve bo morda še vedno potrebno za nekatere države članice. Zato je primerno, da se natančno pojasni druge možnosti, ki so na voljo za zagotavljanje financiranja univerzalne storitve, v obsegu, ki je potreben in je ustrezno utemeljen, državam članicam pa prepustiti izbiro mehanizmov financiranja, ki bodo uporabljeni. Te druge možnosti vključujejo uporabo postopkov javnih naročil, ki v skladu z direktivami o javnih naročilih zajemajo konkurenčni dialog ali postopek s pogajanjem z ali brez objave obvestila o javnem naročilu, in, če obveznosti univerzalne storitve povzročajo neto stroške univerzalne storitve in pomenijo nepravilno finančno breme za imenovanega izvajalca univerzalne storitve, javno nadomestilo in delitev stroškov med izvajalce storitve in/ali uporabnike na pregleden način s prispevki v kompenzacijski sklad. Države članice lahko uporabijo druga sredstva financiranja, ki jih dovoljuje zakonodaja Skupnosti, kot je odločitev, kadar in če je potrebna, da se dobiček, ki izhaja iz drugih dejavnosti izvajalca(-ev) univerzalne storitve zunaj obsega univerzalne storitve, v celoti ali delno nameni financiranju neto stroškov univerzalne storitve, kolikor je to v skladu s Pogodbo. Brez poseganja v obveznost držav članic, da spoštujejo pravila o državni pomoči iz Pogodbe, vključno s tem povezanimi posebnimi zahtevami obveščanja, lahko države članice Komisijo obvestijo o uporabljenih mehanizmih financiranja za pokrivanje morebitnih neto stroškov univerzalne storitve, kar bi se moralo upoštevati v rednem poročilu o uporabi Direktive 97/67/ES, ki ga Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (27) Od izvajalcev poštnih storitev se lahko zahteva, da prispevajo k financiranju univerzalne storitve, kadar je predviden kompenzacijski sklad. Pri določitvi podjetij, od katerih bi se lahko zahtevalo, da prispevajo v kompenzacijski sklad, bi morale države članice upoštevati, ali je mogoče storitve, ki jih nudijo takšna podjetja, z vidika uporabnika šteti za storitve, ki sodijo v okvir univerzalne storitve, saj so v zadostni meri medsebojno zamenljive z univerzalno storitvijo, ob upoštevanju značilnosti storitev, vključno z značilnostmi dodane vrednosti, ter njihove predvidene uporabe in določanja cen. Ni nujno, da te storitve vsebujejo vse značilnosti univerzalne storitve, kot sta dnevna dostava ali popolna pokritost države.
- (28) Da bi se pri določanju prispevka teh podjetij za stroške zagotavljanja univerzalne storitve v državi članici upoštevalo načelo sorazmernosti, bi morale države članice uporabiti pregledna in nediskriminacijska merila, kot je na primer delež teh podjetij pri dejavnostih, ki spadajo na področje univerzalne storitve v tej državi članici. Države članice lahko od izvajalcev, ki morajo prispevati v kompenzacijski sklad, zahtevajo uvedbo ustreznega ločenega računovodstva, da se zagotovi delovanje sklada.

- (29) Načela preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti iz Direktive 97/67/ES bi se morala še naprej uporabljati pri vseh mehanizmih financiranja, vse odločitve na tem področju pa bi morale temeljiti na preglednih, nepristranskih in preverljivih merilih. Zlasti bi bilo treba izračunati, pod nadzorom nacionalnega regulativnega organa, neto stroške univerzalne storitve kot razliko med neto stroški za imenovanega izvajalca univerzalne storitve, če posluje z obveznostmi univerzalne storitve, in če ne posluje z obveznostmi univerzalne storitve. Izračun bi moral upoštevati vse druge pomembne elemente, vključno z morebitnimi tržnimi koristmi, ki jih ima izvajalec poštних storitev, imenovan za zagotavljanje univerzalne storitve, upravičenostjo do primernega dobička in spodbudami za stroškovno učinkovitost.
- (30) V primerih, ko se države članice odločijo, da bodo javnosti na njihovem nacionalnem ozemlju dostopne dodatne ali dopolnilne storitve, razen storitev, ki se nanašajo na obveznosti univerzalne storitve, kakor so opredeljene v tej direktivi, kot so dostava pokojnin in poštних nakaznic na podeželju, se za te storitve ne bi smeli uporabljati kompenzacijski mehanizmi, ki zahtevajo prispevke določenih podjetij. Države članice lahko po potrebi v skladu s pravili o državni pomoči iz Pogodbe odobrijo financiranje dodatnih ali dopolnilnih storitev. Razen v primeru izvajalca(-ev) univerzalne storitve dovoljenja ne bi smela biti pogojena z obveznostjo izvajanja takšnih dodatnih storitev.
- (31) Primerno je, da se državam članicam, ki so se pridružile Uniji po začetku veljavnosti Direktive 2002/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o spremembah Direktive 97/67/ES glede nadaljnega odpiranja trgov poštних storitev v Skupnosti konkurenci⁽¹⁾ in so se pri nemotenem prilagajanju njihovih poštних trgov morda soočale z nekaterimi težavami zaradi pridružitve procesu reforme poštних storitev v kasnejši fazi; in nekaterim državam članicam z maloštevilnim prebivalstvom in geografsko omejenim ozemljem, ki imajo posebne značilnosti, ki so specifične za poštne storitve; ali s posebno težavno topografijo, s številnimi otoki, zagotovi možnost odložitve roka za izvajanje te direktive za omejeno obdobje, da se tako lahko še naprej rezervirajo storitve za njihovega(-e) izvajalca(-ce) univerzalne storitve, če o tem obvestijo Komisijo. Ob upoštevanju izjemne narave te možnosti je tudi primerno, da se državam članicam, ki so v celoti odprle svoje trge, znotraj navedenega omejenega časovnega okvira in za omejeno
- število storitev dovoli, da monopolom, ki delujejo v drugi državi članici, zavrnejo dovoljenje za delovanje na njenem ozemlju.
- (32) Komisija bi morala državam članicam zagotoviti pomoč pri različnih vidikih izvajanja te direktive, vključno z izračunavanjem vseh neto stroškov. Sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi pri nadaljnjem razvoju standardov in smernic na tem področju bo poleg tega prispevalo k usklajeni uporabi te direktive.
- (33) Državam članicam bi bilo treba dovoliti uporabo splošnih dovoljenj in posamičnih dovoljenj, če je to upravičeno in sorazmerno z zastavljenim ciljem. Vendar pa je, kot je bilo poudarjeno v tretjem poročilu o uporabi Direktive 97/67/ES, potrebno nadaljnje usklajevanje pogojev, ki se lahko uvedejo z namenom zmanjševanja neupravičenih ovir za zagotavljanje storitev na notranjem trgu. V tem kontekstu lahko države članice na primer dovolijo izvajalcem poštних storitev, da izberejo med obveznostjo zagotavljanja storitve ali finančnega prispevka za stroške te storitve, ki jo zagotavlja drugi izvajalec, vendar ne bi smele več nalagati sočasne zahteve po prispevanju k mehanizmu delitve in zahteve po obveznosti univerzalne storitve ali kakovosti, ki obe služita istemu namenu. Primerno je tudi pojasniti, da nekatere določbe o splošnih dovoljenjih in izdajanju licenc ne bi smele veljati za imenovane izvajalce univerzalne storitve.
- (34) V okolju, kjer storitve na področju univerzalne storitve izvaja več poštних podjetij, je zaradi spodbujanja učinkovite konkurence primerno zahtevati, da vse države članice ocenijo, ali bi bilo treba nekatere elemente poštne infrastrukture ali določene storitve, ki jih na splošno zagotavljajo izvajalci univerzalne storitve, narediti dostopne drugim izvajalcem, ki nudijo podobne storitve, in/ali varujejo uporabnike z zagotavljanjem splošne kakovosti poštne storitve. Če obstaja več izvajalcev univerzalne storitve z območnim poštним omrežjem, bi morale države članice tudi oceniti in po potrebi zagotoviti njihovo medsebojno usklajeno delovanje, da bi preprečile ovire za hiter prenos poštних pošilk. Ker se pravni položaj in položaj na trgu teh elementov ali storitev v državah članicah razlikujeta, je primerno zahtevati od držav članic le, da sprejmejo odločitev na podlagi prejetih informacij o potrebi, obsegu in izbiri regulativnega instrumenta, vključno z delitvijo stroškov, če je to primerno. Ta določba ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev dostopa do poštne omrežja ob upoštevanju načel preglednosti in nediskriminacije.

⁽¹⁾ UL L 176, 5.7.2002, str. 21.

- (35) Države članice bi morale zagotoviti, da izvajalci poštnih storitev pri obdelavi osebnih podatkov v skladu z Direktivo 97/67/ES uporabljajo določbe Skupnosti in nacionalne določbe o varstvu osebnih podatkov, zlasti določbe iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (36) Določbe te direktive ne bi smele posegati v nacionalne določbe, ki urejajo pogoje razlastitve za organiziranje zagotavljanja univerzalne storitve.
- (37) Glede na pomembnost poštnih storitev za slepe in slabovidne osebe je primerno zagotoviti, da odpiranja trga ne bi preprečila stalne ponudbe nekaterih brezplačnih storitev za slepe in slabovidne osebe izvajalca(-ev) univerzalne storitve, ki so jih uvedle države članice v skladu z veljavnimi mednarodnimi obveznostmi.
- (38) V popolnoma konkurenčnem okolju je pomembno, tako za finančno ravnovesje univerzalne storitve kot tudi za omejevanje izkrivljanja trga, da se od načela, po katerem cene odražajo običajne tržne pogoje in stroške, odstopa samo z namenom zaščite javnih interesov. Ta cilj bi se moral doseči z nadaljnjim omogočanjem državam članicam, da ohranijo enotne tarife za pošto s tarifo za en kos, storitev, ki jo potrošniki ter mala in srednje velika podjetja uporabljajo najpogosteje. Države članice lahko ohranijo enotne tarife tudi za nekatere druge poštno pošiljke, kot so časopisi in knjige, z namenom zaščite splošnega javnega interesa, kot je dostop do kulturnih vsebin, zagotavljanje sodelovanja v demokratični družbi (svoboda tiska) ali regionalne in socialne kohezije.
- (39) Za zagotavljanje storitev za vse uporabnike, vključno za podjetja, pošiljatelj masovne pošte in združevalce pošte različnih uporabnikov, lahko za izvajalce univerzalne storitve, v skladu z načelom stroškovne naravnosti, veljajo bolj prilagodljivi tarifni pogoji. Pri določanju tarif bi se morali upoštevati stroški, do katerih ni prišlo v primerjavi s standardnimi storitvami, ki zajemajo celotno ponudbo za sprejem, usmerjanje, prenos in dostavo posameznih poštnih pošilk.
- (40) Zaradi nacionalnih posebnosti, vključenih v ureditev pogojev, pod katerimi mora delovati trenutni izvajalec

univerzalne storitve v popolnoma konkurenčnem okolju, je primerno, da se državam članicam omogoči svobodo pri odločanju, kako najbolje spremljati navzkrižne subvencije.

- (41) Zaradi prehoda na popolnoma konkurenčen trg in da se prepreči negativen vpliv navzkrižnih subvencij na konkurenco je primerno še naprej zahtevati, da države članice ohranijo obveznost izvajalcev univerzalne storitve glede vodenja ločenega in preglednega računovodstva, ob upoštevanju potrebnih prilagoditev.

Ta obveznost bi morala nacionalnim regulativnim organom, organom, pristojnim za konkurenco, in Komisiji zagotoviti potrebne informacije za sprejem odločitev, povezanih z univerzalno storitvijo, in za spremljanje poštenih tržnih pogojev, dokler konkurenca ne postane učinkovita. Sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi pri nadaljnjem razvoju standardov in smernic na tem področju bi moralo prispevati k usklajeni uporabi teh pravil.

Vodenje ločenega in preglednega računovodstva bi moralo državam članicam in njihovim nacionalnim regulativnim organom nuditi dovolj natančne računovodske informacije za:

- sprejemanje odločitev v zvezi z univerzalno storitvijo,
- vhodne podatke pri ugotavljanju, ali predpisane obveznosti univerzalne storitve povzročajo neto stroške in za izvajalca univerzalne storitve predstavljajo nepravilno finančno breme,
- zagotavljanje, da so tarife, ki se uporabljajo za univerzalno storitev, skladne s tarifnimi načeli, kakor so določena v tej direktivi,
- zagotavljanje skladnosti z načeli terminalnih stroškov, kakor so določeni v tej direktivi, in
- spremljanje poštenih tržnih pogojev, dokler se ne ustvari učinkovita konkurenca.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

(42) V skladu z obstoječimi predpisi na drugih področjih in z namenom povečati varstvo potrošnikov je primerno, da se uporaba minimalnih načel glede pritožbenih postopkov razširi in se ne uporabljajo samo za izvajalca(-e) univerzalne storitve. Za večjo učinkovitost postopkov obravnavanja pritožb je primerno, da se spodbuja uporaba postopkov izvensodnih poravnav, kot je to določeno v Priporočilu Komisije 98/257/ES z dne 30. marca 1998 o načelih, ki se uporabljajo za organe, pristojne za izvensodno reševanje potrošniških sporov ⁽¹⁾, in v Priporočilu Komisije 2001/310/ES z dne 4. aprila 2001 o načelih za izvensodna telesa, ki so vključena v sporazumno rešitev potrošniških sporov ⁽²⁾. Interesom potrošnikov bi koristilo tudi izboljšano medsebojno usklajeno delovanje med izvajalci, ki izhaja iz dostopa do določenih elementov infrastrukture in storitev, ter zahteva o sodelovanju med nacionalnimi regulativnimi organi in organi za varstvo potrošnikov.

Da bi države članice zaščitile interes uporabnikov storitev v primeru kraje, izgube ali poškodovanja poštnih pošiljke, bi morale uvesti, če je to utemeljeno, sistem za povračilo in/ali odškodnino.

(43) Direktiva 97/67/ES določa, da je treba nekatere ukrepe sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.

(44) Sklep 1999/468/ES je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES, ki je uvedel regulativni postopek s pregledom za sprejetje ukrepov splošnega obsega, ki so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb temeljnega akta, sprejetega v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe, med drugim s črtanjem nekaterih takih določb ali z dopolnitvijo akta z dodajanjem novih nebitvenih določb.

(45) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem ukrepov glede prihodnje prilagoditve standardov kakovosti storitev tehničnemu napredku in novim gibanjem na trgu ter standardiziranim pogojem za neodvisen

nadzor izvajanja storitev s strani zunanjih organov. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb Direktive 97/67/ES, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(46) Odbor, ki pomaga Komisiji v skladu z Direktivo 97/67/ES, bi moral spremljati razvoj pri zagotavljanju univerzalne storitve v državah članicah.

(47) Vloga nacionalnih regulativnih organov bo verjetno še naprej ostala odločilna, zlasti v tistih državah članicah, kjer prehod na konkurenčnost še ni končan. V skladu z načelom ločevanja regulativnih in operativnih funkcij bi morale države članice zagotoviti neodvisnost nacionalnih regulativnih organov in s tem tudi nepristranskost njihovih odločitev. Ta zahteva po neodvisnosti ne posega v institucionalno avtonomijo in ustavne obveznosti držav članic niti v načelo nevtralnosti v zvezi s predpisi v državah članicah o lastninskopravni ureditvi iz člena 295 Pogodbe. Nacionalni regulativni organi bi morali imeti pri izvajanju svojih nalog na voljo vse potrebne vire glede zaposlovanja, strokovnega znanja in izkušenj ter finančnih sredstev.

(48) Zaradi pogostega vključevanja različnih nacionalnih organov v izvajanje regulativnih funkcij je primerno, da se v dodeljevanje nalog vnese preglednost in zahteva, da različni organi, pristojni za ureditev sektorja, uporabo pravil konkurence in pristojni za potrošniška vprašanja, sodelujejo z namenom zagotavljanja učinkovitega izvajanja svojih nalog.

(49) Vsaka stranka, za katero velja sklep nacionalnega regulativnega organa, bi morala imeti pravico do pritožbe pri organu, neodvisnem od nacionalnega regulativnega organa. Ta organ je lahko sodišče. Ta pritožbeni postopek ne posega niti v delitev pristojnosti v okviru pravosodnih sistemov posameznih držav niti v pravice, ki jih imajo pravne ali fizične osebe po nacionalni zakonodaji. Do končanja teh postopkov obstaja potreba po zagotovitvičasne veljavnosti odločitev nacionalnih regulativnih organov, da se zagotovi pravna varnost in varnost na trgu.

⁽¹⁾ UL L 115, 17.4.1998, str. 31.

⁽²⁾ UL L 109, 19.4.2001, str. 56.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (50) Nacionalni regulativni organi bi morali, če je to potrebno, pri izvajanju svojih nalog po Direktivi 97/67/ES sodelovati z drugimi regulativnimi organi držav članic in s Komisijo. To bi pospešilo razvoj notranjega trga poštnih storitev in v vseh državah članicah pripomoglo k dosledni uporabi določb navedene direktive, zlasti na področjih, kjer nacionalna zakonodaja pri izvajanju zakonodaje Skupnosti nacionalnim regulativnim organom daje precej neomejena pooblastila pri uporabi ustreznih določb. To sodelovanje bi lahko med drugim potekalo v odboru, ki v skladu s to direktivo pomaga Komisiji, ali v skupini, ki jo sestavljajo evropski regulativni organi. Države članice bi morale odločiti, kateri organi so nacionalni regulativni organi za namen navedene direktive.
- (51) Nacionalni regulativni organi morajo za učinkovito izvajanje svojih nalog pridobiti informacije od udeležencev na trgu. Zahteve za informacije bi morale biti sorazmerne in ne bi smele pomeniti neupravičenega bremena za podjetja. Take informacije bo morda morala zbirati tudi Komisija, da bi tako lahko izpolnila svoje obveznosti po zakonodaji Skupnosti. Prejemnik informacij bi moral zagotoviti njihovo tajnost v skladu z veljavnimi pravili.
- (52) Da bi bila Evropski parlament in Svet sproti obveščena o razvoju notranjega trga poštnih storitev, bi morala Komisija tema institucijama redno predložiti poročila o uporabi Direktive 97/67/ES.
- (53) Ta direktiva ne vpliva na delovno pravo, to je katero koli zakonsko ali pogodbeno določbo v zvezi z zaposlitvenimi pogoji, delovnimi pogoji, vključno z varnostjo in zdravjem pri delu ter razmerjem med delodajalci in delojemalci, ki jih države članice uporabljajo v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je usklajena z zakonodajo Skupnosti. Ta direktiva tudi ne posega v zakonodajo o socialni varnosti držav članic. Če je treba, lahko države članice v svojih postopkih za pridobitev dovoljenja upoštevajo delovne pogoje, v skladu z načeloma o preglednosti in sorazmernosti.
- (54) Države članice bi morale vzpostaviti zadostno število točk dostopa, da bi zadovoljile potrebe uporabnikov na podežlju in redko poseljenih območjih. Države članice bi morale zagotoviti ustrezno gostoto točk dostopa na teh območjih za izpolnitev obveznosti univerzalne storitve.
- (55) Da se ohrani okvir za ureditev poštnega sektorja, bi bilo treba črtati datum prenehanja veljavnosti Direktive 97/67/ES. Določbe, ki niso spremenjene s to direktivo, se še vedno uporabljajo. Storitve, ki jih države članice lahko še naprej rezervirajo v obdobju izvajanja, so določene v Direktivi 97/67/ES.
- (56) Ker ciljev te direktive, in sicer doseganja notranjega trga poštnih storitev Skupnosti, zagotovitve skupne ravni univerzalne storitve za vse uporabnike in določitve usklajenih načel za ureditev poštnih storitev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je te cilje zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načeli subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (57) Zato bi bilo treba Direktivo 97/67/ES ustrezno spremeniti.
- (58) Ta direktiva je skladna z drugimi veljavnimi instrumenti Skupnosti v zvezi s storitvami. V primeru nasprotovanja določb te direktive določbam drugega instrumenta Skupnosti, zlasti Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu⁽¹⁾, prevladajo določbe te direktive, ki se uporabljajo v celoti za poštni sektor.
- (59) Ta direktiva ne posega v uporabo pravil o konkurenci in o prostem opravljanju storitev iz Pogodbe. Če mehanizmi financiranja poštnih storitev vključujejo pomoč s strani države članice ali iz virov državnih pomoči v kakršni koli obliki v smislu člena 87(1) Pogodbe, ta direktiva ne posega v obveznost držav članic o spoštovanju pravil o državni pomoči iz Pogodbe.

(¹) UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

(60) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši zakonodaji ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 97/67/ES se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Ta direktiva uvaja skupna pravila o:

- pogojih, ki urejajo zagotavljanje poštних storitev,
- izvajanju univerzalne poštne storitve v Skupnosti,
- financiranju univerzalne storitve pod pogoji, ki zagotavljajo stalno izvajanje takšnih storitev,
- tarifnih načelih in preglednosti računovodskih izkazov o izvajanju univerzalne storitve,
- določitvi standardov kakovosti za izvajanje univerzalne storitve in vzpostavitvi sistema, ki bi zagotovil skladnost s temi standardi,
- uskladitvi tehničnih standardov,
- ustanovitvi neodvisnih državnih regulativnih organov.“;

2. člen 2 se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. poštne storitve: storitve, ki vključujejo sprejem, usmerjanje, prenos in dostavo poštних pošiljk;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„1a. izvajalec poštних storitev: podjetje, ki izvaja eno ali več poštних storitev;“;

(c) v točki 2 se besede „javno poštno omrežje“ nadomestijo z besedama „poštno omrežje“;

(d) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. točke dostopa: fizični objekti, vključno z javnimi poštними nabiralniki na javnih glavnih cestah ali v prostorih izvajalca(-ev) poštne storitve, kjer lahko pošiljatelj oddajo poštne pošiljke poštному omrežju;“;

(e) točka 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. sprejem: postopek, s katerim izvajalec poštних storitev sprejema poštne pošiljke;“;

(f) točka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. poštna pošiljka: pošiljka, ki je naslovljena v končni obliki, to je takšni, v kakršni jo izvajalec poštne storitve prenese. Poleg pošilk korespondence takšne pošiljke zajemajo še na primer knjige, kataloge, časopise, periodični tisk in poštne pakete z blagom komercialne vrednosti ali brez nje;“;

(g) točka 8 se črta;

(h) točka 12 se črta;

(i) točka 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. izvajalec univerzalne storitve: javni ali zasebni izvajalec poštних storitev, ki zagotavlja univerzalno poštno storitev ali njene dele v državi članici, katerega identiteta je bila v skladu s členom 4 priglašena Komisiji;“;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

(j) točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. dovoljenja: vsako dovoljenje, ki določa pravice in obveznosti značilne za poštni sektor, in dovoljuje podjetjem izvajanje poštних storitev ter po potrebi gradnjo in/ali obratovanje njihovega omrežja za izvajanje teh storitev v obliki splošnega dovoljenja ali posamičnega dovoljenja, kot je opredeljeno spodaj:

— ‚splošno dovoljenje‘: dovoljenje, ne glede na to, ali je urejeno s ‚skupinsko licenco‘ ali s splošnim zakonom, in ne glede na to, ali takšni predpisi zahtevajo registracijske ali deklaracijske postopke, za pridobitev tega dovoljenja pa zadevnemu izvajalcu poštних storitev ni treba od nacionalnega regulativnega organa pridobiti izrecne odločitve, preden začne uveljavljati pravice, ki izhajajo iz dovoljenja,

— ‚posamično dovoljenje‘: dovoljenje, ki ga dodeli nacionalni regulativni organ in daje izvajalcu poštних storitev posebne pravice, ali podredi delovanje tega podjetja posebnim obveznostim, ki dopolnjujejo splošno dovoljenje, kadar je to primerno, ko izvajalec poštних storitev ne sme uveljavljati ustreznih pravic, dokler ne prejme odločbe nacionalnega regulativnega organa;“;

(k) točka 17 se nadomesti z naslednjim:

„17. uporabnik: vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja poštne storitve kot pošiljatelj ali naslovnik;“;

(l) točka 19 se nadomesti z naslednjim:

„19. bistvene zahteve: splošni negospodarski razlogi, ki lahko spodbudijo državo članico, da postavi pogoje za ponudbo poštних storitev. Ti razlogi so zaupnost korespondence, varnost omrežij glede prevoza nevarnega tovora ter spoštovanje pogojev za zaposlitev in sistemov socialne varnosti, ki jih določajo zakoni ali drugi predpisi in/ali kolektivne pogodbe, o katerih je bil dosežen dogovor med nacionalnimi socialnimi partnerji v skladu s pravom Skupnosti in nacionalnim

pravom, ter, kjer je upravičeno, varstvo podatkov, varstvo okolja in regionalno načrtovanje. Varstvo podatkov lahko vključuje varstvo osebnih podatkov, zaupnost prenesene ali shranjene informacije in varovanje zasebnosti;“;

(m) doda se naslednja točka:

„20. storitve po tarifi za en kos: poštne storitve, za katere je tarifa določena s splošnimi pogoji izvajalca(-ev) univerzalne storitve za posamezne poštne pošiljke.“;

3. člen 3 se spremeni:

(a) prvi pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da je univerzalna storitev zajamčena najmanj pet delovnih dni na teden, razen v okoliščinah ali zemljepisnih pogojih, ki jih nacionalni regulativni organ določi kot izjemne, in da vključuje najmanj:

— en sprejem,

— eno dostavo na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe, ali z odstopanjem pod pogoji, ki jih določi nacionalni regulativni organ, eno dostavo na ustrezno mesto.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Nacionalni regulativni organi lahko povečajo omejitve teže poštних paketov pri univerzalni storitvi do vsake teže, ki ne presega 20 kilogramov, in lahko predpišejo posebne ureditve za dostavo od vrat do vrat takšnih paketov.

Ne glede na omejitve teže pri univerzalni storitvi, ki zajema poštne pakete in ki jo določi država članica, države članice zagotovijo, da so poštni paketi, ki jih prejmejo iz drugih držav članic in ki tehtajo do 20 kg, dostavljeni znotraj njihovega ozemlja.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Minimalne in maksimalne dimenzije zadevnih poštnih pošilk so takšne, kot so določene v ustreznih določbah, ki jih je sprejela Svetovna poštna zveza.“;

4. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

1. Vsaka država članica jamči zagotavljanje univerzalne storitve in uradno obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela za izpolnjevanje te obveznosti. Odbor iz člena 21 se obvesti o ukrepih, ki jih države članice sprejmejo za zagotavljanje izvajanja univerzalne storitve.

2. Države članice lahko imenujejo eno ali več podjetij kot izvajalce univerzalne storitve za pokrivanje celotnega nacionalnega ozemlja. Države članice lahko imenujejo različna podjetja za zagotavljanje različnih elementov univerzalne storitve in/ali pokrivanje različnih delov nacionalnega ozemlja. Pri tem v skladu z zakonodajo Skupnosti določijo tem izvajalcem obveznosti in pravice, ki so jim dodeljene, in te obveznosti in pravice tudi objavijo. Države članice sprejmejo zlasti ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pogoji, pod katerimi se zagotavljajo univerzalne storitve, temeljijo na načelih preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti, s čimer zagotavljajo kontinuiteto izvajanja univerzalne storitve, obenem pa upoštevajo njeno pomembno vlogo za socialno in teritorialno kohezijo.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o identiteti imenovanega(-ih) izvajalca(-ev) univerzalne storitve. Imenovanje izvajalca univerzalne storitve se redno preverja in preučuje, ali je v skladu s pogoji in načeli iz tega člena. Države članice pa zagotovijo, da to imenovanje traja dovolj dolgo za donosnost naložbe.“;

5. odstavek 2 člena 5 se nadomesti z naslednjim:

„2. Določbe odstavka 1 ne izključujejo ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu z zahtevami javnega interesa, ki ga priznava Pogodba, zlasti člena 30 in 46, ki se

nanašata med drugim na javno moralno, javno varnost, vključno s kazenskimi preiskavami, in javnim redom.“;

6. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da imajo uporabniki in izvajalci poštnih storitev redno na voljo dovolj natančne in ažurne informacije o posameznih lastnostih ponujene univerzalne storitve, s posebno navedbo splošnih pogojev dostopa do teh storitev kakor tudi o cenah in ravneh standardov kakovosti. Te informacije se objavijo v ustrezni obliki.

Države članice uradno obvestijo Komisijo, na kakšen način so na voljo informacije, ki jih je treba objaviti v skladu s prvim odstavkom.“;

7. naslov poglavja 3 se nadomesti z naslednjim:

„**Financiranje univerzalne storitve**“;

8. člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

1. Države članice ne podelijo ali ohranijo veljavnih izključnih ali posebnih pravic za vzpostavitev in zagotavljanje poštnih storitev. Države članice lahko izvajanje univerzalne storitve financirajo v skladu z enim ali več sredstvi iz odstavkov 2, 3 in 4, ali v skladu s katerim drugim sredstvom, skladnim s Pogodbo.

2. Države članice lahko izvajanje univerzalne storitve zagotovijo z javnim naročilom takšnih storitev v skladu z veljavnimi pravili in predpisi za javna naročila, ki v skladu z Direktivo 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (*) zajemajo konkurenčni dialog ali postopek s pogajanjem z ali brez objave obvestila o javnem naročilu.

3. Če država članica ugotovi, da obveznosti univerzalne storitve, kakor so določene v tej direktivi, povzročajo neto strošek na podlagi izračuna iz Priloge I in pomenijo nepravilno finančno breme za izvajalca(-e) univerzalne storitve, lahko:

(a) vzpostavi mehanizem za povrnitev stroškov zadevnega(-ih) podjetja(-ij) iz javnih sredstev; ali

(b) uvede mehanizem za razdelitev neto stroška obveznosti univerzalne storitve med izvajalce storitev in/ali uporabnike.

4. Če se neto stroški delijo v skladu z odstavkom 3(b), lahko države članice ustanovijo kompenzacijski sklad, ki se lahko financira s pristojbinami izvajalcev storitve in/ali uporabnikov in ga upravlja organ, ki je neodvisen od upravičenca ali upravičencev. Države članice lahko podelitev dovoljenja izvajalcem storitev v skladu s členom 9(2) pogojujejo z obveznostjo finančnega prispevka v ta sklad ali obveznostjo upoštevanja obveznosti univerzalne storitve. Na ta način se lahko financirajo obveznosti izvajalca(-ev) univerzalne storitve za izvajanje univerzalne storitve iz člena 3.

5. Države članice zagotovijo, da se načela preglednosti, nediskriminacije in sorazmernosti upoštevajo pri ustanovitvi kompenzacijskega sklada in pri določitvi stopnje finančnih prispevkov iz odstavkov 3 in 4. Odločitve, ki se sprejmejo na podlagi odstavkov 3 in 4, temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih ter se objavijo.

(*) UL L 134, 30.4.2004, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/97/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 107).“;

9. naslov poglavja 4 se nadomesti z naslednjim:

„Pogoji, ki urejajo zagotavljanje poštnih storitev in dostop do poštnega omrežja“;

10. člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

1. Za storitve, ki so zunaj okvira univerzalne storitve, lahko države članice uvedejo splošna dovoljenja v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev.

2. Za storitve, ki so zajete v okviru univerzalne storitve, lahko države članice uvedejo postopke za odobritev, skupaj s posamičnimi dovoljenji, v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev ter za zagotovitev zagotavljanje univerzalne storitve.

Za podeljevanje dovoljenj:

— lahko veljajo obveznosti univerzalne storitve,

— se lahko naložijo, če je potrebno in utemeljeno, zahteve glede kakovosti, dostopnosti in izvajanja teh storitev,

— lahko, kjer je primerno, velja obveznost finančnega prispevanja k mehanizmu delitve iz člena 7, če zagotavljanje univerzalne storitve povzroča neto strošek in nepravilno finančno breme za izvajalca ali izvajalce univerzalne storitve, določene v skladu s členom 4,

— lahko, kjer je primerno, velja obveznost finančnega prispevanja k operativnim stroškom nacionalnega regulativnega organa iz člena 22,

— lahko, kjer je primerno, velja, da je to odvisno od delovnih pogojev, ki jih določa nacionalna zakonodaja, ali določi obveznost spoštovanja teh pogojev.

Obveznosti in zahteve iz prve alineje in iz člena 3 se lahko naložijo samo imenovanim izvajalcem univerzalne storitve.

Razen v primeru podjetij, ki so bila imenovana kot izvajalec univerzalne storitve v skladu s členom 4, dovoljenja ne smejo:

— biti številčno omejena,

- za enake elemente univerzalne storitve ali dele nacionalnega ozemlja nalagati obveznosti univerzalne storitve in hkrati obveznosti finančnega prispevka za mehanizem delitve,
- podvajati pogojev, ki veljajo za podjetja na podlagi druge, sektorsko nespecifične nacionalne zakonodaje,
- nalagati tehničnih ali operativnih pogojev, razen tistih, ki so potrebni za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

3. Postopki, obveznosti in zahteve iz odstavkov 1 in 2 so pregledni, dostopni, nediskriminacijski, sorazmerni, natančni in nedvoumni, vnaprej objavljeni in temeljijo na objektivnih merilih. Države članice zagotovijo, da je prosilec obveščen o razlogih za popolno ali delno zavrnitev ali preklic dovoljenja in vzpostavijo pritožbeni postopek.“;

11. odstavek 1 člena 10 se nadomesti z naslednjim:

„1. Evropski parlament in Svet na predlog Komisije in na podlagi členov 47(2), 55 in 95 Pogodbe sprejmeta ukrepe, potrebne za uskladitev postopkov iz člena 9, ki urejajo tržno zagotavljanje poštnih storitev javnosti.“;

12. člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije in na podlagi členov 47(2), 55 in 95 Pogodbe sprejmeta takšne uskladitvene ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi uporabnikom in izvajalcu(-cem) poštnih storitev dostop do poštnega omrežja pod preglednimi in nediskriminacijskimi pogoji.“;

13. vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Če je treba zaščititi interes uporabnikov in/ali spodbuditi učinkovito konkurenco in ob upoštevanju razmer v državi in njene zakonodaje, države članice zagotovijo, da so na voljo pregledni, nediskriminacijski pogoji dostopa do elementov poštno infrastrukture ali storitev, zajetih v obsegu univerzalne storitve, kot so sistem poštnih oznak, baze podatkov z naslovi, poštni predali, nabiralniki za dostavo pošiljk, informacije o spremembi naslova, storitve preusmeritve pošte in storitve vračanja pošiljk pošiljatelju. Ta določba ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev dostopa do poštnega omrežja pod pogoji preglednosti, sorazmernosti in nediskriminacije.“;

14. člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so tarife za vsako storitev, ki je del univerzalne storitve, v skladu z naslednjimi načeli:

- cene so dostopne in vsem uporabnikom omogočajo dostop do ponujenih storitev, ne glede na njihov geografski položaj, in ob upoštevanju posebnih razmer v državi. Države članice lahko še naprej zagotavljajo ali pa začnejo zagotavljati brezplačne poštno storitve za slepe in slabovidne osebe,
- cene so stroškovno naravnane in spodbujajo učinkovito zagotavljanje univerzalne storitve. Če je to potrebno iz razlogov javnega interesa, se lahko države članice odločijo, da uporabijo na celotnem ozemlju njihove države in/ali za čezmejne storitve enotno tarifo za ponujene storitve po tarifi za en kos in za druge poštno pošiljke,

- uporaba enotne tarife ne izključuje pravice izvajalca(-ev) univerzalne storitve, da glede cene sklepajo individualne pogodbe z uporabniki,

- tarife so pregledne in nediskriminacijske,

— kadar koli izvajalci univerzalnih storitev uporabljajo posebne tarife, na primer za storitve za podjetja, za pošiljatelje masovne pošte ali za združevalce pošte od različnih uporabnikov, morajo spoštovati načelo preglednosti in nediskriminacije tako kar zadeva tarife kot z njimi povezane pogoje. Tarife se skupaj s povezanimi pogoji enako uporabljajo tako med različnimi tretjimi strankami kot med tretjimi strankami in izvajalci univerzalne storitve, ki opravljajo enakovredne storitve. Takšne tarife so na voljo tudi uporabnikom, zlasti posameznim uporabnikom ter malim in srednje velikim podjetjem, ki pošiljajo pošto pod podobnimi pogoji.“;

15. člen 14 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da vodenje računovodske evidence izvajalcev univerzalne storitve poteka v skladu z določbami tega člena.

2. Izvajalec(-ci) univerzalne storitve vodi(jo) ločene računovodske evidence znotraj svojih računovodskih sistemov za jasno ločevanje med vsemi storitvami in izdelki, ki so del univerzalne storitve, in tistimi, ki to niso. To ločeno računovodstvo služi kot podatek pri izračunu neto stroška univerzalne storitve držav članic. Takšni notranji računovodski sistemi delujejo na podlagi dosledno uporabljenih in objektivno utemeljenih načel stroškovnega računovodstva.

3. Računovodski sistemi iz odstavka 2, brez poseganja v odstavek 4, dodelijo stroške na naslednji način:

(a) stroški, ki jih je mogoče neposredno pripisati določeni storitvi ali izdelku, se jim pripišejo;

(b) skupni stroški, to so stroški, ki jih ni mogoče neposredno pripisati določeni storitvi ali izdelku, se porazdelijo na naslednji način:

(i) kadar koli je mogoče, se skupni stroški porazdelijo na podlagi neposredne analize vira samih stroškov;

(ii) kadar neposredna analiza ni mogoča, se skupne stroškovne kategorije porazdelijo na podlagi posredne povezave z drugo stroškovno kategorijo ali skupino stroškovnih kategorij, za katero je možen neposredni prenos ali dodelitev; posredna povezava temelji na primerljivih stroškovnih strukturah;

(iii) ko ne moremo najti niti neposrednih niti posrednih ukrepov za porazdelitev stroškov, se stroškovna kategorija porazdeli na podlagi splošnega porazdelitvenega faktorja, ki se izračuna s pomočjo koeficienta vseh izdatkov, ki so neposredno ali posredno pripisani ali dodeljeni vsaki od univerzalnih storitev na eni strani ter drugim storitvam na drugi strani;

(iv) skupni stroški, ki so nujni za izvajanje tako univerzalne kot neuniverzalne storitve, se ustrezno porazdelijo; tako pri univerzalni kot neuniverzalni storitvi se uporabi enake povzročitelje stroškov.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Če določena država članica ni uporabila mehanizma financiranja za zagotavljanje univerzalne storitve, kot je to dovoljeno v členu 7, in če je nacionalni regulativni organ prepričan, da nihče izmed izvajalcev, določenih za opravljanje univerzalne storitve, v tej državi članici ne prejema državne pomoči, skrite ali druge, in če je konkurenca na trgu popolnoma učinkovita, se lahko nacionalni regulativni organ odloči, da ne bo uporabil zahtev tega člena.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„9. Vendar pa se ta člen lahko uporablja za izvajalca univerzalne storitve, ki je bil imenovan pred zadnjim rokom popolnega odprtja trga, pod pogojem, da ni bil imenovan noben drug izvajalec univerzalne storitve. Nacionalni regulativni organ o vseh takšnih odločitvah vnaprej obvesti Komisijo.

10. Države članice lahko od izvajalcev poštних storitev, ki morajo prispevati v kompenzacijski sklad, zahtevajo uvedbo ustreznega ločenega računovodstva, da se zagotovi delovanje sklada.“;

16. člen 16 se spremeni:

(a) druga alinea tretjega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„— Evropski parlament in Svet pri čezmejnih storitvah znotraj Skupnosti (glej Prilogo II). Nadaljnje prilagoditve teh standardov tehničnemu napredku ali razvoju trga se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(2).“;

(b) četrti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Neodvisen nadzor izvajanja storitev opravijo vsaj enkrat na leto zunanja telesa, ki nimajo nobenih zvez z izvajalci univerzalne storitve pod standardiziranimi pogoji, ki se določijo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 21(2) in so predmet poročil, ki se objavijo vsaj enkrat na leto.“;

17. odstavka 1 in 2 člena 18 se nadomestita z naslednjim:

„1. V skladu s členom 16 so standardi kakovosti za čezmejne storitve znotraj Skupnosti predpisani v Prilogi II.

2. Kadar izredne razmere, ki se nanašajo na infrastrukturo ali geografski položaji tako zahtevajo, lahko nacionalni regulativni organi določijo izjemo od standardov kakovosti iz Priloge II. Kadar nacionalni regulativni organi na ta način določijo izjeme, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija predloži letno poročilo o takih obvestilih, ki jih je prejela v zadnjih 12-ih mesecih, v vednost Odboru iz člena 21.“;

18. člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

1. Države članice zagotovijo, da vsi izvajalci poštних storitev omogočijo pregledne, enostavne in cenovno ugodne postopke za obravnavo pritožb poštних uporabnikov, zlasti v primerih izgube, kraje, poškodovanja ali neskladnosti s standardi kakovosti storitev (vključno s postopki za določanje odgovornosti, kadar je vključen več kot en izvajalec), brez poseganja v ustrezne mednarodne in nacionalne določbe o odškodninskih shemah.

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da postopki iz prvega odstavka omogočajo pravično in pravočasno reševanje sporov, s tem da za upravičene primere predvidijo sistem povračil in/ali odškodnin.

Države članice prav tako spodbujajo razvoj neodvisnih sistemov za izvensodno reševanje sporov med izvajalci poštних storitev in uporabniki.

2. Brez poseganja v druge možnosti pritožbe ali sredstva uveljavljanja odškodnin po nacionalni zakonodaji ali zakonodaji Skupnosti države članice zagotovijo uporabnikom, da lahko individualno ali, kadar to dovoljuje nacionalna zakonodaja, skupaj z organizacijami, ki zastopajo interese uporabnikov in/ali potrošnikov, primere, v katerih njihove pritožbe glede podjetij, ki izvajajo poštne storitve v okviru univerzalne storitve, niso bile zadovoljivo rešene, predložijo v reševanje pristojnemu nacionalnemu organu.

V skladu s členom 16 države članice zagotovijo, da izvajalci univerzalne storitve in, če je to primerno, podjetja, ki izvajajo storitve v okviru univerzalne storitve, objavljajo, skupaj z letnim poročilom o nadzoru njihovega izvajanja storitev, tudi podatke o številu pritožb in načinu njihove obravnavane.“;

19. člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljajo členi 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.“;

20. člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več nacionalnih regulativnih organov za poštni sektor, ki so pravno ločeni in operativno neodvisni od izvajalcev poštne storitve. Države članice, ki ohranijo lastništvo ali nadzor nad izvajalci poštne storitve, zagotovijo učinkovito strukturno ločitev regulativnih funkcij od dejavnosti, povezanih z lastništvom ali nadzorom.

Države članice obvestijo Komisijo, katere nacionalne regulativne organe so imenovala za izvedbo nalog, ki temeljijo na tej direktivi. Države članice objavijo naloge, ki jih morajo opraviti nacionalni regulativni organi, v preprosto dostopni obliki, zlasti kadar so te naloge dodeljene več kot enemu organu. Države članice zagotovijo, če je to primerno, posvetovanje in sodelovanje med temi organi in nacionalnimi organi, pristojnimi za izvajanje konkurenčne in potrošniške zakonodaje, pri zadevah skupnega interesa.

2. Nacionalni regulativni organi imajo posebno nalogo, da zagotovijo upoštevanje obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, zlasti z vzpostavitvijo postopkov nadzornih in regulativnih postopkov za zagotavljanje univerzalne storitve. Lahko so tudi zadolženi za zagotavljanje upoštevanja predpisov o konkurenci v poštnem sektorju.

Nacionalni regulativni organi tesno sodelujejo in si medsebojno pomagajo z namenom pospeševanja uporabe te direktive v okviru pristojnih obstoječih teles.

3. Države članice poskrbijo, da so na nacionalni ravni na voljo učinkoviti mehanizmi, po katerih ima vsak uporabnik ali izvajalec poštne storitve, ki je prizadet z odločbo nacionalnega regulativnega organa, pravico do pritožbe zoper odločbo pri pritožbenem organu, ki je neodvisen od udeleženih strani. Do končanja vsakega takega pritožbenega postopka velja odločba nacionalnega regulativnega organa, razen če pritožbeni organ ne odloči drugače.“;

21. vstavi se naslednje poglavje:

„POGLAVJE 9a

Zagotavljanje informacij

Člen 22a

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci poštne storitve predložijo vse informacije, zlasti nacionalnim regulativnim organom, vključno s finančnimi informacijami in informacijami o izvajanju univerzalne storitve, in sicer potrebne:

(a) nacionalnim regulativnim organom za zagotovitev skladnosti z določbami te direktive ali odločitvami, sprejetimi v skladu s to direktivo;

(b) za jasno opredeljene statistične namene.

2. Izvajalci poštne storitve predložijo take informacije takoj na zahtevo ter, po potrebi, zaupno v rokih in podrobnostih, ki jih zahteva nacionalni regulativni organ. Informacije, ki jih zahteva nacionalni regulativni organ, morajo biti sorazmerne z opravljanjem njegove naloge. Nacionalni regulativni organ navede razloge, ki utemeljujejo njegovo zahtevo po informacijah.

3. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi Komisiji na njeno zahtevo zagotovijo ustrezne in primerne informacije, ki jih Komisija potrebuje za izvajanje nalog v skladu s to direktivo.

4. Če nacionalni regulativni organ meni, da so informacije v skladu z nacionalnimi predpisi in predpisi Skupnosti o poslovni tajnosti zaupne, Komisija in zadevni nacionalni regulativni organ ohranita to zaupno naravo.“;

22. člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Vsake štiri leta in prvič najpozneje do 31. decembra 2013 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive, vključno z ustreznimi podatki o razvoju v poštnem sektorju, še zlasti o gospodarskih, družbenih in zaposlitvenih vzorcih in o tehnoloških vidikih kot tudi o kakovosti storitev. Poročilo se priložijo, kadar je to primerno, predlogi Evropskemu parlamentu in Svetu.“;

23. vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Komisija državam članicam zagotovi pomoč pri izvajanju te direktive, vključno z izračunavanjem morebitnih neto stroškov univerzalne storitve.“;

24. členi 24, 25, 26 in 27 se črtajo;

25. vstavi se naslednje besedilo kot Priloga I:

„PRILOGA I

Navodila glede izračunavanja morebitnih neto stroškov univerzalne storitve

Del A: Opredelitev pojma ‚obveznosti univerzalne storitve‘

Obveznosti univerzalne storitve pomenijo obveznosti iz člena 3, ki jih država članica naloži izvajalcu poštnih storitev za zagotavljanje poštnih storitev na celotnem določenem geografskem območju, kar po potrebi vključuje enotne cene za izvajanje teh storitev na tem geografskem območju ali izvajanje nekaterih brezplačnih storitev za slepe in slabovidne osebe.

Med drugim te obveznosti lahko vključujejo:

- število dni dostave, ki je večje od števila, določenega v tej direktivi,
- dostopnost do točk dostopa, da se izpolnijo obveznosti univerzalne storitve,
- cenovno dostopnost tarif univerzalne storitve,
- enotne cene univerzalne storitve,
- zagotavljanje nekaterih brezplačnih storitev za slepe in slabovidne osebe.

Del B: Izračunavanje neto stroškov

Nacionalni regulativni organ mora preučiti vse možnosti, kako izvajalcem poštnih storitev (ki so imenovani ali pa tudi ne) zagotoviti ustrezne spodbude za stroškovno učinkovito izpolnjevanje obveznosti storitve.

Neto strošek obveznosti univerzalne storitve je vsak strošek, ki je nujen za opravljanje izvajanja univerzalne storitve in je s to dejavnostjo povezan. Neto strošek obveznosti univerzalne storitve se izračuna kot razlika med neto stroški za imenovanega izvajalca univerzalne storitve, ki posluje z obveznostmi univerzalne storitve, in neto stroški istega izvajalca poštnih storitev, ki posluje brez obveznosti univerzalne storitve.

Izračun mora upoštevati vse druge pomembne elemente, vključno z morebitnimi neopredmetenimi in tržnimi koristmi, ki jih ima izvajalec poštnih storitev, imenovan za zagotavljanje univerzalne storitve, upravičenostjo do primernega dobička in spodbudami za stroškovno učinkovitost.

Ustrezno je treba paziti na pravilno ocenitev stroškov, ki bi se jim vsi izvajalci univerzalne storitve izognili, če ne bi bilo obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Pri izračunu neto stroškov naj bi se ocenile koristi za izvajalca univerzalne storitve, vključno z neopredmetenimi koristmi.

Izračun mora temeljiti na stroških, ki se lahko pripišejo:

- (i) elementom določenih storitev, ki se lahko zagotavljajo le z izgubo ali pod takšnimi stroškovnimi pogoji, ki ne ustrezajo običajnim komercialnim standardom. V to kategorijo so lahko vključeni elementi storitev, kot so storitve, opredeljene v delu A;
- (ii) posebnim uporabnikom ali skupinam uporabnikov, za katere se lahko ob upoštevanju stroškov zagotavljanja posebne storitve, ustvarjenega prihodka in enotnih cen, ki jih določi država članica, storitve zagotavljajo le z izgubo ali pod takšnimi stroškovnimi pogoji, ki ne štejejo med običajne komercialne standarde.

V to kategorijo so vključeni tisti uporabniki ali skupine uporabnikov, ki jih komercialni izvajalec brez obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ne bi oskrboval.

Neto stroške posebnih vidikov obveznosti univerzalne storitve je treba izračunati ločeno, da se prepreči dvojno štetje vseh neposrednih ali posrednih koristi in stroškov. Celotne neto stroške obveznosti univerzalne storitve je treba za vsakega imenovanega izvajalca univerzalne storitve izračunati kot vsoto neto stroškov, ki izhajajo iz posebnih komponent obveznosti univerzalne storitve, pri čemer se upoštevajo vse neopredmetene koristi. Nacionalni regulativni organ je odgovoren za preverjanje neto stroškov. Izvajalec(-ci) univerzalne storitve sodelujejo z nacionalnim regulativnim organom, da slednji lahko preveri neto stroške.

Del C: Povračilo morebitnih neto stroškov iz obveznosti univerzalne storitve

Za povračilo ali financiranje morebitnih neto stroškov iz obveznosti univerzalne storitve se lahko zahteva, da imenovani izvajalci univerzalne storitve prejmejo nadomestilo za storitve, ki jih opravljajo pod nekomercialnimi pogoji. Ker tako nadomestilo vključuje finančne prenose, morajo države članice zagotoviti, da se ti prenosi izvajajo objektivno, pregledno, nediskriminacijsko in sorazmerno. To pomeni, da naj bi prenosi po možnosti povzročili minimalno izkrivljanje konkurence in tržnega povpraševanja.

Za mehanizem delitve, ki temelji na skladu iz člena 7(4), bi bilo treba uporabiti pregledno in nepristransko metodo zbiranja prispevkov, ki bi preprečevala dvojno obračunavanje prispevkov, tako za vložke in tudi izloške podjetij.

Neodvisni organ, ki upravlja sklad, je odgovoren za zbiranje prispevkov podjetij, ki v državi članici štejejo med podjetja, ki so dolžna prispevati svoj delež k neto stroškom obveznosti univerzalne storitve, in mora nadzorovati prenos zapadlih vsot podjetjem, ki so upravičena do prejema plačil iz sklada.“;

26. Priloga postane Priloga II.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2010. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji predložijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področjih, ki jih ureja ta direktiva.

Člen 3

1. Z odstopanjem od člena 2 lahko naslednje države članice odložijo izvajanje te Direktive do 31. decembra 2012, da se tako še naprej rezervirajo storitve za izvajalca(-ce) univerzalne storitve:

- Češka
- Grčija
- Ciper
- Latvija
- Litva
- Luksemburg
- Madžarska
- Malta
- Poljska
- Romunija
- Slovaška.

Te države članice se lahko odločijo, da bodo direktivo izvajale v zgodnejši fazi.

2. Zadevne države članice z uradnim obvestilom Komisiji potrdijo, da nameravajo uporabiti odložitev izvajanja iz odstavka 1 do 27. avgusta 2008.

3. Države članice, ki odpravijo svoja rezervirana področja do 31. decembra 2012, med 1. januarjem 2011 in 31. decembrom 2012 izvajalcem poštnih storitev na področju univerzalne storitve, pa tudi podjetjem, ki jih ta nadzirajo in ki lahko v drugi državi članici delujejo na rezerviranem področju, zavrnejo izdajo dovoljenja, določenega v členu 9(2) Direktive 97/67/ES, za storitve na področju odpravljenega rezerviranega področja.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 20. februarja 2008

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J. LENARČIČ